

تأثیر زمان تهیه بستر بذر و تراکم بوته بر جمعیت علف‌های هرز و عملکرد چندرقند

مهدی خدادادی^۱، علی کاشانی^۱، محمد عبداللهیان نوقابی^{۲*} و سعید وزان^۱

۱- دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج - موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، کرج

تاریخ دریافت: ۸۹/۳/۴

تاریخ پذیرش: ۸۹/۸/۱۵

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر زمان تهیه بستر بذر و تراکم بوته چندرقند بر جمعیت علف‌های هرز و عملکرد کمی و کیفی چندرقند در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ در مزرعه آموزشی-پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج انجام شد. در این آزمایش تأثیر دو عامل زمان تهیه بستر بذر (عامل S) و تراکم بوته چندرقند (عامل D) به صورت کرت‌های خردشده نواری با طرح پایه بلوك‌های کامل تصادفی در چهار تکرار مورد بررسی قرار گرفت. سطوح عامل زمان تهیه بستر بذر، شامل: (S₁) کلیه عملیات آماده سازی زمین و تهیه بستر بذر به طور کامل در پاییز سال ۱۳۸۷ و (S₂) کلیه عملیات خاک‌ورزی و تهیه بستر بذر در بهار سال ۱۳۸۸ بود که در قالب طرح پایه بلوك‌های کامل تصادفی اجرا شد. چهار سطح تراکم بوته چندرقند، شامل ۶۵، ۷۳، ۸۱ و ۹۹ هزار بوته در هکتار و چهار بخش هر نوار کاشت به صورت مربع لاتین تصادفی شدند. هر کرت آزمایشی شامل شش ردیف کاشت چندرقند به فاصله ۵۰ سانتی‌متر از هم‌دیگر و به طول ۱۰ متر بود و بذر چندرقند رقم منوژرم "رسول" به طور همزمان برای هر دو تیمار زمان تهیه بستر بذر (پاییز و بهار) با دست کاشته شد. نمونه‌برداری از علف‌های هرز بهاره به تفکیک گونه‌های طی فصل رشد چندرقند در شش مترمربع انجام و وزن تر و خشک آنها توزین شد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر زمان تهیه بستر بذر و تراکم بوته چندرقند بر تراکم و وزن خشک علف‌های هرز و همچنین عملکرد کمی و کیفی چندرقند معنی‌دار شد. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که تراکم و وزن خشک علف‌های هرز در تیمار تهیه بستر بذر در بهار، ۳-۲ برابر بیشتر از زمانی بود که بستر بذر در پاییز آماده شده بود. با افزایش تراکم بوته چندرقند از حدود ۶۵ به ۱۰۰ هزار بوته در هکتار، تعداد و وزن خشک علف‌های هرز کاهش معنی‌داری نشان داد. نتایج مقایسه میانگین‌عملکرد کمی و کیفی چندرقند در کشت همزمان چندرقند در دو روش تهیه بستر بذر نشان داد که به علت کاهش علف‌های هرز در بستر آماده شده در پاییز، عملکرد ریشه با ۴۸/۱۸ تن در هکتار، عملکرد شکر با ۸/۳ تن در هکتار و عملکرد شکر سفید با ۶/۶ تن در هکتار نسبت به روش تهیه بستر بذر در بهار به ترتیب ۲۱، ۲۶، ۲۴ درصد افزایش نشان داد. با افزایش تراکم بوته چندرقند از حدود ۶۵ به ۱۰۰ هزار بوته در هکتار، عملکرد ریشه، عملکرد شکر و عملکرد شکر سفید نیز افزایش یافت. به طور کلی، بر اساس نتایج این پژوهش مشخص شد که آماده‌سازی بستر بذر به طور کامل در پاییز و کشت چندرقند در اولین فرصت ممکن با تراکم ۱۰۰ هزار بوته در هکتار می‌تواند یک روش تلفیقی موثر برای کاهش جمعیت علف‌های هرز و در نتیجه موجب افزایش عملکرد چندرقند گردد.

واژه‌های کلیدی: چندرقند، علف‌های هرز، بستر بذر، تراکم، روش تلفیقی، وزن خشک

* Correspondent to: noghabi@yahoo.com

مقدمه

تاریخ‌های خیلی زودتر از آنچه که در حال حاضر در اکثر نقاط کشور کشت می‌شود با استفاده از بذور مقاوم به ساقه روی کاشته شود، اما کشاورزان جهت تهیه بستربذر مجبور هستند تا هنگام رسیدن رطوبت خاک به شرایط دلخواه برای شخم (گاورو شدن زمین) صبر کنند، این گذشت زمان به واسطه به تعویق افتادن زمان کشت باعث کاهش عملکرد این گیاه می‌شود. به طوریکه گزارش شده است به ازاء هر روز زود کاشتن چغندرقند در فاصله فروردین تا تیر ماه حدود ۸۰۰ کیلوگرم در هکتار عملکرد ریشه افزایش می‌باید (Abdollahian-Noghabi, 1992). آماده سازی زمین در پاییز باعث جلو افتادن کشت، تأمین دوره رشد کافی برای گیاه، احتمال افزایش عملکرد و همچنین استفاده بهینه از رطوبت ذخیره شده در خاک و بارندگی‌های اوایل فصل می‌شود که این موضوع به افزایش عملکرد نهایی محصول منجر می‌گردد (Fortune *et al.*, 1999).

مدت رقابت علوفهای هرز با چغندرقند تأثیر قابل توجهی بر کاهش محصول دارد (Mesbah *et al.*, 1995). میزان خسارت علوفهای هرز تنها به تراکم علوفه هرز مربوط نمی‌شود بلکه به ترکیبی از تراکم علوفه هرز و زمان نسبی سبز شدن آنها نیز مربوط است (Kropff & Joije, 1987). بررسی‌های انجام شده نشان داده است خسارت علوفهای هرز در چغندرقند می‌تواند به ۱۰۰ درصد برسد، و خسارت گندمیان در چغندرقند کمتر از پهن برگ‌ها می‌باشد. گزارش شده است که خسارت یک بوته در مترمربع ارزن وحشی ۲۶ درصد ولی به ازاء یک بوته تاج خروس در مترمربع ۷۰ درصد بوده است این خسارت برای یک بوته سوروف ۴۹ درصد و برای یک بوته سلمه ترهدۀ مترمربع ۹۴ درصد برآورد شده است (Dawson *et al.*, 1965).

یکی از روش‌های مدیریت علوفهای هرز، استفاده از روش بستر کاشت آماده است. در این روش مزرعه‌ای را برای

چغندرقند مهمترین منع تولید شکر در بین گیاهان زراعی بعد از نیشکر بوده که هر ساله حدود ۴۰ درصد از شکر جهان را تولید می‌کند (Leilah *et al.*, 2005). در دنیا حدود ۲۵۰ گونه علوفه‌ز مهم وجود دارد که ۶۰ گونه از آنها در اکثر نواحی زیر کشت چغندرقند یافت می‌شوند. حدود ۷۰ درصد علوفه‌ای هرز مزارع چغندرقند پهن برگ و ۳۰ درصد باریک برگ می‌باشند. با تغییر در شیوه تهیه بستربذر می‌توان علوفه‌ای هرز و ذخیره بذر علوفه‌ای هرز در خاک را کاهش داد. برای این منظور روش‌های متفاوتی را می‌توان اتخاذ کرد، یکی از این روش‌ها آماده کردن زمین مدتی قبل از کاشت است. در نقاط سردسیر می‌توان بستر کاشت چغندرقند را در پاییز آماده و در بهار در اولین فرصت ممکن اقدام به کشت این گیاه نمود. آماده کردن بستر کاشت را می‌توان با فاصله کوتاهتری و تا حدود یک ماه قبل از کاشت نیز انجام داد. در این شرایط، اگر رطوبت لازم جهت جوانه زنی بذر تامین گردد بسیاری از بذور علوفه‌ای هرز رویش یافته و بلافاصله قبل از کاشت می‌توان با مصرف یک علفکش عمومی، مثل گلیفوسیت یا پاراکوات علوفه‌ای هرز موجود را از بین برد و سپس اقدام به کشت نمود (Muosavi, 2001). بخش عمدۀ ای از اراضی چغندرکاری کشور در اقلیم‌های نیمه خشک واقع شده اند (Koocheki, 1995). مناطق نیمه خشک همواره با مشکل کمبود آب و استحصال آن از اعمق زمین روبرو هستند. معمولاً در این مناطق آخرین نوبت‌های آبیاری غلات که در مرحله حساس پرشدن دانه می‌باشد با مراحل اولیه رشد چغندرقند و عمداً چهار تا شش برگی مصادف است و از این جهت کشاورزان با کمبود آب جهت آبیاری مراحل اولیه رشد چغندرقند (مراحل حساس به تنش خشکی) مواجه می‌شوند. با توجه به اینکه چغندرقند گیاهی است که برخلاف اکثر گیاهان زراعی بهاره جهت جوانه‌زنی به حرارت زیاد نیاز ندارد (صفر جوانه‌زنی معادل ۳ درجه سانتی‌گراد) می‌تواند در

جغرافیایی ۳۵ درجه و ۴۵ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۶ دقیقه شرقی در ارتفاع ۱۳۱۳ متر از سطح دریا انجام شد. در این بررسی دو عامل زمان تهیه بستر بذر (عامل S) و تراکم بوته چغندرقند (عامل D) به صورت کرت های خردشده نواری با چهار تکرار اجرا گردید. چینش سطوح عامل زمان تهیه بستر بذر، شامل: (S₁) کلیه عملیات آماده کردن زمین و تهیه بستر کاشت بذر به طور کامل در پاییز سال ۱۳۸۷ و (S₂) کلیه عملیات خاکورزی و تهیه بستر بذر در بهار سال ۱۳۸۸ در قالب طرح پایه بلوك های کامل تصادفی انجام شد. چهار سطح تراکم بوته چغندرقند، شامل شامل ۶۵، ۷۳، ۸۱ و ۹۹ هزار بوته در هکتار و چهار بخش هر نوار کاشت (به دلیل طولانی بودن نوار کاشت و جهت کاهش واریانس آبیاری، طول هر نوار به چهار بخش مساوی تفکیک شد) به صورت مربع لاتین تصادفی شدند.

هر کرت آزمایشی شامل شش ردیف کاشت چغندرقند، به فاصله ۵۰ سانتی متر از همدیگر و به طول ۱۰ متر بود. بذر چغندرقند رقم منژرم "رسول" به طور همزمان برای هر دو تیمار زمان تهیه بستر بذر (پاییز و بهار) در عمق حدود ۳ سانتی متری و به فاصله ۲-۳ سانتی متر به روش دستی و با ایجاد شیار بر روی پسته ها انجام شد. البته اولین آبیاری بخش بستر پاییزه سه روز قبل از کاشت بذر انجام شد تا ایجاد شیار روی پسته های تهیه شده در پاییز سال قبل تسهیل گردد. به عبارت دیگر، کاشت بذور در بستر پاییزه در شرایطی که خاک دارای رطوبت کافی بود و کاشت بذور بستر پاییزه در همان روز در خاک خشک انجام و سپس آبیاری آن صورت گرفت. بنابراین، زمان کاشت (هنگام دریافت رطوبت برای جوانه زنی بذور) برای هر دو روش تهیه بستر بذر در پاییز و بهار به طور همزمان در تاریخ ۱۳۸۸/۲/۵ انجام شد.

سه روز قبل از کاشت چغندرقند، جهت کنترل علف های هرز پاییزه و زمستانه که در بستر تهیه شده در پاییز رشد کرده بودند، با توجه به اینکه عمدۀ علف های هرز یکساله بودند (از قبیل جو موشی و هفتبند) از علف کش عمومی

کاشت آماده می کنند ولی بجای کاشت چغندرقند، زمین را برای مدتی رها می کنند تا علف های هرز آن سبز شوند، آنگاه با کنترل علف های هرز رشد کرده اقدام به کشت می کنند . (Alizadeh *et al.*, 1999; Zand & Saremi, 2002) پوششی باریک برگ که قبل از کشت چغندرقند در بین ردیف های کشت سبز شده و طی فصل پاییز و زمستان رشد کرده است باعث کاهش فرسایش خاک نیز می شود (Willson *et al.*, 2001a). نتایج تحقیقی در کرج نشان داد که در سیستم تهیه بستر بذر به طور کامل در پاییز، به علت امکان حذف علف های هرز توسط علف کش های غیرانتخابی گلیفوسيت و پاراکوات در مراحل پیش از کاشت چغندرقند و همچنین عدم وجود بقایای آنها در خاک، می توان بالفاصله و یا با فاصله کوتاهی پس از کاربرد علف کش اقدام به کاشت بذر چغندرقند در بستری نمود که از قبل تهیه شده است (Rahbari *et al.*, 2007).

نتایج تحقیقی که بر روی دو روش تهیه بستر بذر در پاییز و بهار در دو تاریخ کاشت مختلف انجام شد نشان داد که هنگامیکه چغندرقند در بستر از قبل آماده شده در پاییز در تاریخ ۲۰ فروردین و در روش تهیه بستر بذر در بهار در تاریخ ۲۶ اردیبهشت ماه کشت شد، به واسطه حدود یک ماه زود کاشتن چغندرقند در بستر تهیه شده در پاییز، حدود ۵ درصد عملکرد چغندرقند افزایش یافت (Rahbari *et al.*, 2007). با توجه به نتایج محققین در مورد افزایش عملکرد چغندرقند به واسطه تهیه بستر بذر در پاییز، در این تحقیق با تهیه بستر بذر در دو زمان پاییز و بهار و کشت همزمان چغندرقند در این دو بستر بذر در بهار به بررسی تأثیر زمان تهیه بستر بذر و تراکم های مختلف بوته چغندرقند بر روی جمعیت علف های هرز و عملکرد کمی و کیفی چغندرقند در کرج پرداخته شد.

مواد و روش ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، واقع در ماهدشت، با عرض

ترتیب $۱۰۸+۱۸+۵۴$ گرم ماده موثر در لیتر فرمولاسیون) به نسبت ۷۲۰ گرم ماده موثر در هکتار (معادل چهار لیتر در هکتار از ماده تجاری "بتانال پروگرس آ. ام" امولسیون ۱۸%) استفاده شد.

تجزیه آماری نتایج آزمایش با استفاده از نرم افزار آماری SAS و مقایسه میانگینها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن (DMRT) در سطح احتمال 5 درصد انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج مربوط به گونه‌های علف هرز مشاهده شده در مزرعه نشان داد که گونه‌های غالب مزرعه آزمایشی، تاج خروس ریشه قرمز (ایستاده)، تاج خروس خوابیده، سلمه تره، گاو زبان بدل، خرفه و هفت‌بند بودند. علوفه‌های هرز پنیرک، قیاق، خارشتر، سوروف، گاوپنجه، ارزن و حشی و سوروف با تراکم‌های پایین از اهمیت کمتری برخوردار بودند؛ بدین جهت مجموع آنها تحت عنوان سایر علوفه‌های هرز در نظر گرفته شدند. در بین کل گونه‌ها، علف هرز تاج خروس خوابیده و ریشه قرمز در بستر بهاره بالاترین تراکم و وزن خشک را به خود اختصاص دادند (جداول ۳ و ۴).

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر زمان تهیه بستر بذر برای صفات تراکم و وزن خشک علوفه‌های هرز تاج خروس ریشه قرمز (*Amaranthus retroflexus* L.), تاج خروس خوابیده (*Chenopodium album* (Amaranthus blitoides S.) (L.) گاو زبان بدل (*Anchusa officinalis* (L.) *Polygonum aviculare* L.), هفت‌بند (*Portulaca oleracea* L.) و سایر علوفه‌های هرز از نظر آماری معنی دار بود. به طوری‌که تهیه بستر بذر در پاییز باعث کاهش معنی دار در تراکم و وزن خشک تمام علوفه‌های هرز بجز هفت‌بند شد. نتایج تجزیه واریانس برای صفات تعداد و وزن خشک علوفه‌ای هرز در تیمار تراکم بوته چغندرقند در واحد سطح نشان داد که تعداد و وزن خشک علوفه‌های هرز تاج خروس خوابیده و ریشه قرمز، سلمه تره، گاو زبان بدل، هفت‌بند و سایر علوفه

پاراکوات به میزان ۶۰۰ گرم ماده موثر در هکتار (معادل 3 لیتر در هکتار از ماده تجاری "گراماکسون" به صورت مایع قابل حل در آب ۲۰%) استفاده شد (Rahbari et al., 2007). لازم به ذکر است که در بستر تهیه شده در بهار، طی عملیات خاک‌ورزی شامل شخم برگردان و دیسک علوفه‌ای هرز مذکور از بین رفتند. لذا در روش تهیه بستر بذر چغندرقند در بهار برای کنترل این علوفه‌های هرز از علوفه‌کش عمومی استفاده نشد.

جهت تغذیه چغندرقند، پس از تهیه نمونه خاک و طبق نتایج تجزیه خاک، فقط کود نیتروژن به مقدار ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار از منبع اوره به صورت سرک در زمان ۴۰ روز پس از کاشت و قبل از آبیاری مزرعه در بین ردیف‌های کاشت با دست توزیع گردید. آبیاری مزرعه طی فصل رشد به روش نشتی به طور همزمان برای هر دو روش تهیه بستر بذر انجام گردید. اعمال تیمارهای تراکم بوته پس از سبز شدن و در مرحله چهار تا شش برگی چغندرقند با حذف بوته‌های اضافی صورت گرفت. به نحوی که پس از خاتمه تنک بوته‌ها متوسط تراکم بوته‌های چغندرقند باقیمانده در سطوح مختلف تیمار تراکم بوته در عمل معادل ۶۵ ، ۷۳ ، ۸۱ و ۹۹ هزار بوته در هکتار تنظیم گردید.

نمونه‌برداری از علوفه‌ای هرز بهاره که در مجاور بوته‌های چغندرقند به طور طبیعی در مزرعه سبز شده بودند در شش مترمربع از قسمت میانی هر کرت آزمایشی انجام گرفت. پس از کفیر کردن، علوفه‌ای هرز به تفکیک گونه شناسایی و وزن تر آنها توزین شد. برای اندازه‌گیری درصد وزن خشک، از هر گونه علف هرز زیر نمونه تصادفی تهیه و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد در آون خشک و سپس درصد وزن خشک آن محاسبه گردید.

پس از نمونه‌برداری از علوفه‌ای هرز، جهت حذف علف‌های باقیمانده در خارج از قسمت نمونه برازی در هر کرت از علف کش ترکیبی فن مدیفام+دس مدیفام+اتوفومسیت (به

بستر بذر در پاییز باعث افزایش ۱۰ تن در هکتار ریشه ذخیره-ای نسبت به زمان تهیه بستر بذر در بهار گردید. این نتیجه با نتایج تحقیقات دیگر (*Rahbari et al., 2007; Fadaei-Shahri et al., 2010;*) نیز تطابق دارد.

تأثیر تراکم‌های مختلف چگندرقند نیز بر تراکم و وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس ریشه قرمز و خوابیده معنی‌دار بود (جدوال ۱ و ۲). بر اساس نتایج این مطالعه، کمترین تعداد بوته و وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس ریشه قرمز (به ترتیب با تعداد ۴/۵۲ بوته و ۲۴ گرم در ۶ مترمربع) از تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار بدست آمد. این ارزیابی در مورد تاج خروس خوابیده با تعداد ۷/۰۸ بوته و ۴۵/۸۰ گرم وزن خشک در ۶ مترمربع نیز از تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار حاصل شد. در این آزمایش همواره بیشترین تعداد بوته و وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس ریشه قرمز و خوابیده در تراکم ۶۵ هزار بوته در هکتار چگندرقند بود (جدوال ۳ و ۴). تراکم و زیست توده علف‌های هرز با افزایش تراکم بوته چگندرقند به ۹۹ هزار بوته در هکتار کاهش یافت. در تحقیقات قبلی نیز گزارش شده است که در روش تهیه بستر بذر بطور کامل در پاییز با تراکم بوته مناسب چگندرقند، ضمن کاهش جمعیت علف‌های هرز پس از کاشت، جهت افزایش عملکرد چگندرقند می‌توان به نتیجه مطلوبی دست یافت (*Rahbari et al., 2007*).

اثر زمان تهیه بستر بذر بر تراکم و وزن خشک علف‌های هرز سلمه تره و گاوژیان بدل نیز معنی‌دار گردید (جدول ۱ و ۲). همانطور که در نتایج مربوطه به علف هرز تاج خروس در جدول ۳ و ۴ نشان داده شده است، تهیه بستر بذر در پاییز، ضمن کاهش در جابجایی خاک در زمان کاشت باعث کاهش جوانه‌زنی و سبز شدن علف‌های هرز سلمه تره و گاوژیان بدл در اوایل رشد شد، به طوری که در روش تهیه بستر بذر در پاییز با تعداد ۲/۶ بوته و وزن خشک ۳/۸ گرم، و ۷/۸ بوته و وزن خشک ۲۱/۸ گرم در ۶ مترمربع به ترتیب برای علف‌های هرز سلمه تره و گاوژیان بدل نسبت به روش تهیه بستر بذر در

های هرز در تراکم‌های مختلف بوته با هم اختلاف معنی‌دار داشتند. بر اساس نتایج این بررسی، با افزایش تراکم بوته چگندرقند از ۶۵ هزار بوته در هکتار به ۹۹ هزار بوته در هکتار، تعداد و وزن خشک تمام علف‌های هرز مزرعه کاهش معنی‌داری یافت (جدوال ۳ و ۴).

مقایسه میانگین تراکم و وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس ریشه قرمز و خوابیده در تیمارهای زمان تهیه بستر بذر نشان دادکه تهیه بستر بذر در پاییز به دلیل حداقل جابجایی خاک در فصل بهار و در نتیجه کمترین میزان تحریک بذور علف‌هرز برای جوانه‌زنی، باعث شد تا علف‌های هرز بهاره (از قبیل تاج خروس ریشه قرمز و خوابیده) از خاک بپرون نیامده و شرایط جوانه‌زنی برای آنها فراهم نشود. مهیا نشدن شرایط جوانه‌زنی از قبیل عدم دما و نور لازم برای جوانه‌زنی بذر علف‌های هرز در بستر پاییزه، باعث تفاوت در تعداد بوته و وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس در بستر بهاره و پاییزه شد. بستر پاییزه با ۵/۷ بوته و ۲۱/۲۵ گرم وزن خشک تاج خروس ریشه قرمز و با ۳ بوته و ۱۷/۶ گرم وزن خشک تاج خروس خوابیده در ۶ مترمربع، نسبت به تیمار تهیه بستر بذر در بهار با ۱۱/۲ بوته و ۳۶/۹ گرم وزن خشک تاج خروس ریشه قرمز و ۲۱/۸ بوته و ۱۰۳/۱۲ گرم وزن خشک تاج خروس خوابیده در ۶ مترمربع، کاهش حدود ۵۰ درصدی تراکم و وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس ریشه قرمز و خوابیده در بستر آماده شده در پاییز را نشان داد (جدوال ۳ و ۴). با توجه به اینکه علف‌هرز تاج خروس به دلیل سازگاری زیاد، و به دلیل دارا بودن مسیر فتوستنتزی C4 و قدرت رقابت بالا یکی از علف‌های هرز مشکل ساز در مزارع چگندرقند کشور است و بدین ترتیب، کاهش حدود ۵۰ درصدی این گونه علف‌هرز در مزارع چگندرقند تحت روش تهیه بستر بذر در پاییز و کاشت در اولین فرصت ممکن می‌تواند باعث افزایش قابل توجه در عملکرد محصول چگندرقند شود. همانطور که در جدول ۵ نشان داده شده است، کاهش این علف‌هرز (که علف‌هرز غالب مزرعه بود) با سایر علف‌های هرز در تهیه

این موارد تراکم مناسب گیاه زراعی می‌باشد (Longden, 1989).

اثر زمان تهیه بستربذر بر تعداد و وزن خشک علوفهای هرز خرفه، هفتband و سایر علوفهای هرز نیز معنی‌دار گردید (جداول ۳ و ۴). همانطور که در جداول ۳ و ۴ نشان داده شده است، کاهش خاک ورزی در بهار در بستر آماده شده در پاییز باعث کاهش تعداد و وزن خشک علوفهای هرز خرفه و دیگر علوفهای هرز در تهیه بستربذر در پاییز گردید. علف هرز خرفه با تعداد ۲/۲۵ بوته و ۱۸/۸ در گرم وزن خشک خرفه در ۶ مترمربع در روش تهیه بستربذر در پاییز، نسبت روش تهیه بستربذر در بهار با ۵/۲۵ بوته و ۳۶/۷ گرم وزن خشک در ۶ مترمربع کاهش ۵۰ درصدی را نشان داد. و سایر علوفهای هرز با تعداد ۴/۲ بوته و ۱۱/۴ گرم وزن خشک در ۶ مترمربع در روش تهیه بستربذر در پاییز، نسبت به روش تهیه بستربذر در بهار با ۱۰/۴ بوته و ۲۴/۷ گرم وزن خشک در ۶ مترمربع کاهش ۵۰ درصدی را نشان داد. که این کاهش ۵۰ درصدی در تعداد و وزن خشک علف‌هرز خرفه و سایر علوفهای هرز به احتمال زیاد همانند دیگر علوفهای هرزی که ذکر شد به علت کاهش عملیات خاک ورزی و در نتیجه کاهش تحریک و شکسته شدن خواب برخی بذور در بانک بذر خاک مزرعه می‌باشد.

همانطور که در جدول ۱ و ۲ نشان داده شده است علف‌هرز خرفه و دیگر علوفهای هرز در سطوح تیمار تراکم بوته چغندرقند اختلاف معنی‌دار داشتند. در تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار نسبت به سایر تیمارهای تراکم بوته چغندرقند، کمترین تعداد و وزن خشک علوفهای هرز خرفه و دیگر علوفهای هرز مزرعه مشاهده شد (جداول ۳ و ۴).

نتایج تجزیه واریانس (جداول ۱ و ۲) نشان داد که تراکم و وزن خشک علف‌هرز هفتband به طور معنی‌داری تحت تاثیر تیمار روش تهیه بستر کاشت قرار گرفت. برخلاف نتایج سایر گونه‌های علف‌هرز، این علف‌هرز با داشتن ۲۸/۳۹ بوته

بهار با تعداد ۶/۳ بوته و وزن خشک ۷/۱۲ گرم، ۹/۸ بوته و وزن خشک ۳۳/۳ گرم در ۶ مترمربع به ترتیب برای سلمه تره و گاو زبان بدل، نیز نشان دهنده ۲ برابر بودن تعداد و وزن خشک این نوع علوفهای هرز در بستر بهاره بود (جداول ۳ و ۴). کاهش دو برابری این علوفهای هرز در بستر پاییزه باعث کاهش رقابت علوفهای هرز با بوتهای چغندرقند و در نتیجه افزایش عملکرد محصول شد (جدول ۵). نتایج تحقیقات سایر محققین نیز تایید کننده نتایج پژوهش حاضر می‌باشد (Rahbari et al., 2007; Fadaei-Shahri et al., 2010; Willson et al., 2001b;).

تراکم و وزن خشک علوفهای هرز سلمه تره و گاو زبان بدل بین تراکم‌های مختلف بوته چغندرقند نیز اختلاف معنی‌داری داشتند (جداول ۱ و ۲). کمترین تعداد بوته و وزن خشک علوفهای هرز سلمه تره به ترتیب ۲/۲۱ بوته، ۳/۶۸ گرم در ۶ مترمربع در تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار بود و همچنین در مورد گاو زبان بدل با ۵/۱۸ بوته، ۲۷/۵۵ گرم در ۶ مترمربع در تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار حاصل شد. بیشترین تراکم و وزن خشک علوفهای هرز سلمه تره و گاو زبان بدل در تراکم ۶۵ هزار بوته چغندرقند در هکتار بدست آمد (جداول ۳ و ۴). این کاهش محسوس در تراکم علوفهای هرز در تیمار زمان تهیه بستربذر در پاییز و تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار چغندرقند، سوای از اثر تهیه بستربذر در پاییز که تاثیر قابل ملاحظه‌ای در کاهش علوفهای هرز داشت عمده‌تاً به دلیل کاهش رقابت درون‌گونه‌ای و بروون‌گونه‌ای بین چغندرقند و علوفهای هرز می‌باشد که در تراکم ۱۰۰ هزار بوته در هکتار حاصل شد. در تراکم ۱۰۰ هزار بوته در هکتار چغندرقند، بوتهای چغندرقند احتمالاً از نور و منابع غذایی بیشترین استفاده را کرده و عملکرد خود را افزایش می‌دهند. روش‌های زراعی برای توسعه توان رقابتی گیاهان زراعی و مهار رشد علوفهای هرز یا کاهش اثرات رقابتی آنها بر گیاهان زراعی عمده‌تاً به پیش‌دستی در مصرف منابع رشد نظیر آب، عناصر غذایی و نور توسط گیاه زراعی بستگی دارد که یکی از

زمان سبز شدن علف‌های هرز و گیاه زراعی یک عامل مهم در رقابت علف‌های هرز و گیاه زراعی محسوب می‌شود. علف‌های هرزی که قبل از گیاه زراعی سبز می‌شوند، نسبت به آنها یی که بعداً سبز می‌شوند سبب کاهش بیشتر عملکرد می‌شوند (Wood, 1983). کنترل علف‌های هرز تا مدت چهار تا شش هفته بعد از سبز شدن باعث می‌شود علف‌های هرزی که بعداً سبز می‌شوند نتوانند با چغnderقند در مقابله قدرتمند و یا عملکرد قابل توجهی داشته باشد & (Rashed-Mohasel & Shahbazi, 1999; Shahbazi & Abdollahian-Noghabi, 2000). افزایش تراکم چغnderقند از ۶۵ به ۹۹ هزار بوته در هکتار باعث کاهش جمعیت و وزن خشک علف‌های هرز و افزایش عملکرد چغnderقند شد. بیشترین عملکرد ریشه، شکر و شکر سفید به ترتیب با ۱۱/۲۸، ۶۸ و ۸/۵۸ تن در هکتار در تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار چغnderقند بدست آمد (جداول ۳ و ۴). این کاهش محسوس در تراکم علف‌هرز، و افزایش عملکرد چغnderقندکه در تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار چغnderقند حاصل شد، عمدتاً به دلیل رقابت کم درون گونه‌ای و بردن گونه‌ای بین بوته چغnderقند و بوته علف‌هرز بود که در تراکم ۹۹ هزار بوته در هکتار چغnderقند حاصل شد. زیرا از لحاظ زمان کاشت چغnderقند در این آزمایش بین دو روش تهیه بستر بذر تفاوتی وجود نداشت.

۵۹/۶ گرم وزن خشک در ۶ مترمربع در روش تهیه بستر بذر در پاییز، نسبت به روش تهیه بستر بذر در بهار با ۱/۱۲ بوته و ۲/۰۲ گرم وزن خشک بیشتری در روش تهیه بستر بذر در پاییز داشت (جداول ۳ و ۴). با عنایت به اینکه علف‌هرز هفت‌بند قبل از کاشت چغnderقند در مزرعه وجود داشت، در روش تهیه بستر بذر بهاره با انجام عملیات خاک ورزی (شخم و دیسک) تمام علف‌های هرز هفت‌بند از بین رفتند. ولی در روش تهیه بستر بذر در پاییز، برای از بین بردن همه علف‌های هرز از جمله هفت‌بند از علف‌کش عمومی پاراکوات بجای شخم بهاره استفاده شد. احتمالاً بدلیل کارایی کم این علف کش در دز مصرف شده (۳ لیتر در هکتار) و یا سیستم رشد علف هفت‌بند، کنترل کامل انجام نشد و چند هفته بعد از کاشت بذر چغnderقند در روش تهیه بستر در پاییز این علف- هرز شروع به رشد مجدد کرد و لذا جمعیت و زیست توده آن بر خلاف سایر گونه‌ها در روش تهیه بستر بذر در پاییز بیشتر از روش تهیه بستر در بهار بود. بر اساس نتایج این پژوهش و Alizadeh et al., ; Rahbari et al., 2007) برای از بین بردن علف‌های چند ساله و یا گونه‌های (1999) خاص یک ساله مثل هفت‌بند شاید بهتر باشد از علف کش‌های عمومی سیستمیک مثل گلایفوست به جای پاراکوات استفاده شود.

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس فراوانی علوفهای هرز

Table 1. Analysis of variance Number for weeds

S.O.V.	منابع تغییرات	درجه آزادی DF	تاج خروس ریشه قرمز Number of <i>A. retroflexus</i> L.	تاج خروس خوابیده Number of <i>A. blitoides</i> S.	سلمه تره Number of <i>C. album</i> L.	گاوزبان Number of <i>A. offeinalis</i> .	هفت‌بند Number of <i>P. aviculare</i> L.	خرفه Number <i>P. oleracea</i> L.	سایر علوفهای هرز Number of weed species.
Replication (R)	تکرار (ردیف)	3	1.44 ns	4.18 ns	0.44 ns	6.9ns	217.2 ns	2.11ns	1.22 ns
Seedbed (S)	بستر کاشت	1	94.13*	2268.6**	**82.6	215.6*	5865.17*	102.87*	27.14**
Error 1 ۱ خطای		3	5.37	0.48	1.13	11.3	228.1	4.6	0.9
(C) موقعیت کرت (ستون) Column		3	0.5 ns	8.27 ns	ns 2.64	27.9 ns	274.1 ns	12.2 ns	0.78 ns
Density (D)	تراکم بوته	3	22.23*	45.7*	*20.41	250.06*	1306.01*	40.03*	8.77*
Error 2 ۲ خطای		6	3.98	9.03	3.69	28.3	3.69	6.4	1.5
Interaction (S*D)	اثر متقابل	3	7.32 ns	16.27 ns	ns 4.27	35.14 ns	235.001 ns	3.7 ns	1.7 ns
Error 3 ۳ خطای		9	2.83	18/2	6.47	5.18	164.3	8.91	3.41

**، * و ns به ترتیب معنی دار در سطح یک درصد ، پنج درصد و غیر معنی دار

**, *, ns: significant at %1, %5 level and non significant, respectively

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس وزن خشک علوفهای هرز

Table 2. Analysis of variance Dry weight for weeds

S.O.V.	منابع تغییرات	درجه آزادی DF	تاج خروس ریشه قرمز Number of <i>A. retroflexus</i> L.	تاج خروس خوابیده Number of <i>A. blitoides</i> S.	سلمه تره Number of <i>C. album</i> L.	گاوزبان Number of <i>A. offeinalis</i> .	هفت‌بند Number of <i>P. aviculare</i> L.	خرفه Number <i>P. oleracea</i> L.	سایر علوفهای هرز Number of weed species.
Replication (R)	تکرار (ردیف)	3	28.1*	48.17 ns	ns 1.3	79.6 ns	0.4 ns	202.3 ns	34.05 ns
Seedbed (S)	بستر کاشت	1	27.3*	3585.9**	**35.1	3853.7**	11.97**	6894.9*	488.15**
Error 1 ۱ خطای		3	2.6	10.2	0.67	8.6	0.12	224.7	14.98
(C) موقعیت کرت (ستون) Column		3	9.4 ns	86.18 ns	ns 6.9	249.4 ns	1.54 ns	1654.8 ns	28.46 ns
Density (D)	تراکم بوته	3	253.7**	1065.9*	*15.9	756.2*	2.33*	1858.4*	688.69**
Error 2 ۲ خطای		6	12.7	112.01	3.1	132.04	0.83	309.7	81.16
Interaction (S*D)	اثر متقابل	3	38.3 ns	90.47 ns	ns 0.99	189.04 ns	1.006 ns	42.8 ns	49.56 ns
Error 3 ۳ خطای		9	11.84	95.81	48.09	6.47	1.87	27.9	76.5

**، * و ns به ترتیب معنی دار در سطح یک درصد ، پنج درصد و غیر معنی دار

**, *, ns : significant at %1, %5 level and non significant , respective

جدول ۳- مقایسه میانگین سطوح عامل‌های زمان تهیه بستر بذر و تراکم بوته چغدرقند برای فراوانی علف‌های هرز**Table 3. Means comparison for the main effect of seedbed preparation time and sugar beet plant density for number Weeds**

تیمار Treatments	تاج خروس Risheh Qrmz	تاج خروس خوابیده <i>A. blitooides</i> density (plant/6 m ²)	سلمه تره <i>C. album</i> density (plant/6 m ²)	گاویزان بدل <i>A. offeinalis</i> density (plant/6 m ²)	هفت بند <i>P. aviculare</i> density (plant/6 m ²)	خرفه <i>P. oleracea</i> density (plant/6 m ²)	سایر علف های هرز Other weed species density (plant/6 m ²)
زمان تهیه بستر بذر							
Seedbed preparation time							
بهار	11.2 a	21.8 a	6.3 a	9.8 a	1.12 b	5.25 a	10.4 a
پاییز	5.7 b	3.0 b	2.6 b	7.8 b	28.39 a	2.25 b	4.2 b
تراکم بوته چغدرقند(بوته در هکتار)							
Beet density (plant/ h)							
65000	10.25 a	14.82 a	5.42 a	15.52 a	27.21 a	5.42 a	20.02 a
73000	8.18 a	11.02 a	4.33 a	8.64 a	24.42 a	3.38 b	17.55 a
81000	6.04 b	9.00 b	3.12 b	6.55 b	20.55 a	2.51 c	16.00 a
99000	4.52 b	7.08 bc	2.21 b	5.18 b	15.00 b	1.67 c	11.18 b

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک لاتین می‌باشند، در سطح احتمال ۵٪ رصد تفاوت معنی داری با یکدیگر ندارند.

In Each column, values followed by the same letters are not significantly different at 5% probability

جدول ۴- مقایسه میانگین سطوح عامل‌های زمان تهیه بستر بذر و تراکم بوته چغدرقند برای وزن خشک علف‌های هرز**Table 4. Means comparison for the main effect of seedbed preparation time for dry weight Weeds**

تیمار Treatments	تاج خروس Risheh Qrmz	تاج خروس خوابیده <i>A. blitooides</i> dry weight (g/6 m ²)	سلمه تره <i>C. album</i> dry weight (g/6 m ²)	گاویزان بدل <i>A. offeinalis</i> dry weight (g/6 m ²)	هفت بند <i>P. aviculare</i> dry weight (g/6 m ²)	خرفه <i>P. oleracea</i> dry weight (g/6 m ²)	سایر علف های هرز Other weed species dry weight (g/6 m ²)
زمان تهیه بستر بذر							
Seedbed preparation time							
بهار	36.90 a	103.12 a	7.12 a	33.3 a	2.02 b	36.7 a	24.7 a
پاییز	21.25 b	17.60 b	3.8 b	21.8 b	59.6 a	18.8 b	11.4 b
تراکم بوته چغدرقند(بوته در هکتار)							
Beet density (plant/ h)							
65000	35.00 a	65.23 a	7.51 a	65.12 a	56.66 a	35.00 a	50.00 a
73000	30.03 a	59.87 a	5.92 a	51.34 b	50.21 a	30.88 a	48.02 a
81000	25.32 b	51.01b	4.71 b	46.76 b	45.77 a	25.00 b	44.12 a
99000	24.00 b	45.80 b	3.68 c	27.55 c	28.12 b	15.23 b	40.22 b

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک لاتین می‌باشند، در سطح احتمال ۵٪ رصد تفاوت معنی داری با یکدیگر ندارند.

In Each column, values followed by the same letters are not significantly different at 5% probability

جدول ۵- مقایسه میانگین سطوح اصلی عامل زمان تهیه بسترپذیر و تراکم بوته چغندرقند روی عملکرد ریشه، شکر و شکرسفید

Table 5. Means comparison for the main effect of seedbed preparation time on the root yield, sugar and white sugar

تیمار Treatments	عملکرد ریشه Root yield (t/ha)	عملکرد شکر Sugar yield (t/ha)	عملکرد شکرسفید White sugar Yield (t/ha)
زمان تهیه بسترپذیر			
Seedbed preparation time			
بهار	38.60 b	6.15 b	5.10 b
پاییز	48.18 a	8.30 a	6.70 a
تراکم بوته چغندرقند(بوته در هکتار)			
Beet density (plant/h)			
65000	28 d	4.71 d	3.78 d
73000	40 c	6.25 c	4.86 c
81000	51 b	8.17 b	6.61 b
99000	68 a	11.28 a	8.58 a

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک لاتین می‌باشد، در سطح احتمال ۵٪/درصد تفاوت معنی داری با یکدیگر ندارند

In Each column, values followed by the same letters are not significantly different at 5% probability

نتیجه گیری نهایی

موثر باشد. البته وجود بقایای خشک شده علوفهای هرز زمستانه در سطح خاک در روش تهیه بسترپذیر به طور کامل در پاییز موجب کاهش جوانه زنی علوفهای هرز می‌گردد (Najafi, 2007). در این آزمایش با توجه به اینکه تاریخ کاشت چغندرقند در هر دو روش تهیه بسترپذیر همزمان بود علت افزایش ۲۱ درصدی عملکرد ریشه، ۲۶ درصدی عملکرد شکر و ۲۴ درصدی عملکرد شکر سفید در بسترپذیر تهیه شده در پاییز نسبت روش تهیه بسترپذیر در بهار ناشی از فراهم شدن شرایط بهتر محیط قبل از کاشت و کاهش جوانه زنی و در نتیجه کاهش رقابت علوفهای هرز پس از سبز شدن چغندرقند می‌باشد. بنابراین می‌توان در شرایط اقلیمی مشابه و در بافت خاک مناسب با تهیه بسترپذیر به طور کامل در پاییز و کشت در اولین فرصت در بهار علاوه بر استفاده بهینه گیاه از تشعشع خورشیدی، استفاده از بارندگی‌های اواخر زمستان و اوایل بهار، جمعیت علوفهای هرز بهاره طی فصل رشد چغندرقند را نیز کاهش داد. ضمناً پوشش علوفهای هرز رشد کرده در طی فصل پاییز و زمستان در بستر تهیه شده در

در سیستم تهیه بسترپذیر به طور کامل در پاییز در مقایسه با روش تهیه بسترپذیر در بهار به جهت به حداقل رساندن عملیات حاکورزی در فصل بهار، کمترین تحريك بذور علوفه‌ها برای جوانه زنی صورت گرفت. این امر منجر به کاهش تعداد علوفهای هرز، متعاقب با آن کاهش رقابت برونوگونهای بین چغندرقند و علوفه هرز شد. در نتیجه احتمالاً به دلیل استفاده بیشتر و بهتر بوته چغندرقند از نور، آب، خاک و منابع غذایی، عملکرد چغندرقند نیز در روش تهیه بسترپذیر به طور کامل در پاییز بیشتر از روش تهیه بسترپذیر در بهار شد. مشکل اصلی در روش تهیه بسترپذیر به طور کامل در پاییز، وجود علوفهای هرز پاییزه و زمستانه است که در موقع کاشت مانع کاشت منظم و یکنواخت بذور چغندرقند می‌شوند. برای حل این مشکل استفاده از علف-کش عمومی پاراکوات (گراماکسون) برای گونه‌های علوفه هرز یکساله در فاصله حدود سه روز قبل از کاشت می‌تواند

پاییزه، میزان سله بستن خاک به حداقل ممکن رسیده که با توجه به رابطه مستقیم میان تشکیل سله و مشکل بد سبزی گیاهچه چغندر قند حائز اهمیت می باشد.

پاییز به عنوان مالچ طبیعی از فرسایش خاک مزروعه در طول بارندگی های شدید زمستانه و بهاره جلوگیری می نماید. همچنین پس از کاربرد علف کش های عمومی، به علت وجود بقاوی خشک شده علف های هرز روی سطح خاک در بستر

منابع:

- Abdollahian-Noghabi, M. 1992. Study of changes of quantity and quality traits of sugar beet under various sowing dates and harvesting times. M. Sc. Thesis, Tarbiat Modarres University.
- Alizadeh, H. M., Preston, C., Powels, S. B. 1999. Paraquat Resistant Biotypes of *Hordeum Glaucum* from Zero_ Tillage Wheat. Weed Res. 38: 139-142.
- Dawson, J .H. 1965. Competition of late emerging weeds with sugar beet. Weed sci. 25: 1-15.
- Fadaei-Shahri, M. R., Najafi, H., Abdollahian-Noghabi, M. Mirhadi, M. J. 2010. Effect of winter cereal cover crop mulches and preparation time on sugar beet yield and dry matter weeds. Proceedings of the 3rd Iranian Weed Science Congress, 17 & 18 February, Babolsar. 213-215.
- Fortune, R. A., Burke, J. I., Kennedy, T. O., Sullivan, E. 1999. Effect of early sowing on the growth, yield and quality of sugar beet. Weed science. 50: 12-30.
- Kkoocheki, A. 1995. Farming in arid area. Fifth edition, Jihad-e-daneshgahi of Mashhad Press.
- Kropff, M. J., Joije, W. 1987. Competition between a sugar beet and population of *Chenopodium album* L. and *Stellaria media* L. Netherlands Agriculture science. 35: 525 -528.
- Leilah, A. A., Badawi, M. A., Said, E. M., Ghonema, M. H. and Abdou, M. A. E. 2005. Effect of Planting Dates, Plant Population and Nitrogen Fertilization on Sugar Beet Productivity under the Newly Reclaimed Sandy Soils in Egypt. Scientific Journal of King Faisal University .Basic and Applied Sci.6 (1):95-109
- Longden, P. C. 1989. Effects of increasing weed – Beet Density on Sugar Beet yield and quality. Applied Biology. 114: 527- 532.
- Mesbah, A., Miller, S. D., Fornstrum, K. J. and Legg, D. E. 1995. Wild mustard (*Brassica kaber*) and wild oat (*Avena fatua*) interferences in sugar beet (*Beta vulgaris*). Weed Technolohgy, 9: 49-52.
- Muosavi, M. R. 2001. Management of weeds, Principle and methods. Miad Tehran Press.
- Najafi, H. 2007. Non-chemical weed management. Kankash-e-Danesh Publication, Mashhad.
- Rahbari, A., Abdollahian-Noghabi, M., Alizadeh, H., Khalghani, J., Rahimian, H. 2007. Effect of integrated weed control on the yield and quality of sugar beet in the method of complete seedbed preparation in autumn. Iranian Journal of Field Crop Science, 38 (1): 15-23.
- Rashed-Mohasel, M. and Shahbazi, H. 1999. Effect of weeds competition on growth and dry matter content in different organs of sugar beet. Scientific and Research of Sugar beet. 15: 84-85.
- Shahbazi, H. A., Abdollahian-Noghabi, M. 2000. Critical period of weed competition in sugar beet in Mashhad. Hournal of Sugar Beet, 16 (1): 58-74.
- Wilson, R. G., Smith, J. A. and Miller S. D. 2001a. Win Erosion control. In: Sugar beet production guide, (Eds) R. G. Wilson, J. A. Smith and S. D. Miller, pp 37-42. University of Nebraska Publications.
- Wilson, R. G., Miller S. D. and Nissen, S. J. 2001b. Weed control. In: Sugar beet production guide, (Eds) R. G. Wilson, J. A. Smith and S. D. Miller, pp 117-130. University of Nebraska Publications.
- Wood, P. 1983. Weed science: Principle. Second edition, West publishing company.
- Zand, A. and Sarami, H. 2002. How does at herbicide. Zanjan University Press.

Effect of Seedbed Preparation Time and Plant Density on the Weed Population of Sugar Beet (*Beta vulgaris L.*)

Mehdi khodadadi¹, Ali Kashani¹, Mohammad Abdollahian-Noghabi² and Saeed Vazan¹

1-Islamic Azad University - Karaj Branch, 2- Sugar Beet Seed Institute, Karaj

Abstract

For investigation of the effects of seedbed preparation time and plant density of sugar beet on the weed population and quality and quantity characteristics of sugar beet, an experiment was conducted as strip plot design with four replications in the field of Islamic Azad University of Karaj (2007-2008). The first factor included two types of seedbed preparation time (spring and autumn), the second factor included four plant densities of sugar beet (65, 73, 81 and 99 thousand plants per hectare). Seedbed preparation methods were considered as a randomized complete block design and plant density levels as the Latin square design. The result of analysis of variance for the traits related to weeds showed that the effect of seedbed preparation method was significant on number of weed species and weed dry weight. The results of mean comparison showed that the number of weed species and weed dry weight of spring seedbed preparation method was 2-3 times greater than autumn seedbed preparation method. Increasing plant density of sugar beet from 65 to 99 thousand plants per hectare reduced significantly the number and weed dry weight of weed species. The results of yield and quality of sugar beet showed that seedbed preparation in autumn, increased root yield (48.18 t. ha^{-1}) by 21 percent, sugar yield (8.3 t. ha^{-1}) by 26 percent and white sugar yield (6.7 t. ha^{-1}) by 24 percent compared to spring time seedbed preparation. Maximum yield of sugar beet was obtained in plant density of about 100,000 plants per hectare. In conclusion, seedbed preparation in autumn and drilling sugar beet seed in the early spring with 100 thousand plants per hectare may consider as a compilation method to suppress weed populations and increase sugar beet yield.

Key word: sugar beet, weeds, seedbed preparation, plant density, autumn